

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Jana Dvořáka a soudců Aleše Korejtky a Petry Venclové ve věci

žalobce: **D. Č.,**
zastoupený JUDr. Františkem Divíškem, advokátem,
sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje,**
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice,

za účasti: **Erwin Junker Grinding Technology, a. s., IČO 45144290,**
sídlem Řípská 863/19, 276 01 Mělník,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2021, č. j. KrÚ
76196/2021/75/OMSŘI/Be,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 11. 10. 2021, č. j. KrÚ 76196/2021/75/OMSŘI/Be, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku nahradit žalobci k rukám jeho zástupce JUDr. Františka Divíška, advokáta, náklady řízení ve výši 16.038 Kč.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 11. 10. 2021, č. j. KrÚ 76196/2021/75/OMSŘI/Be, bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Holice ze dne 15. 6. 2021, č. j. MUHO/07833/2021, sp. zn. MUHO 07872/2019/SÚ/Chr, jímž bylo podle § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále též „stavební zákon“), a § 18c vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „vyhláška č. 503/2006 Sb.“), povolena stavba označená jako „*stavební úpravy objektu neutralizační stanice a manipulačních ploch*“ na pozemcích označených jako parc. č. X (ostatní plocha), parc. č. X (ostatní plocha), parc. č. X (ostatní plocha) a parc. č. X (zastavěná plocha a nádvoří) v katastrálním území X (dále též „předmětná stavba“).
2. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, v níž předně namítal, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný se vůbec nevypořádal s řadou jeho odvolacích námitek (např. s námitkami týkajícími se obtěžování hlukem, prachem, úlety, aerosoly, s námitkami týkajícími se odkalovacích jímek, skladování palet, mycího plata, intenzifikace výroby, neúplnosti hlukové studie apod.) a s některými důkazními návrhy [např. s důkazními návrhy přiloženými (na SD kartě) k podání ze dne 24. 2. 2020], další námitky pak dle žalobce nebyly vypořádány důsledně, zejména pak ne námitky týkající se hlukové studie a odpadové legislativy (závažné stanovisko dotčeného orgánu vycházelo ze zákona č. 185/2001 Sb., který však byl od 1. 1. 2021 nahrazen zákonem č. 541/2020 Sb.). Ze všech výše uvedených důvodů by dle žalobce mělo být žalobou napadené rozhodnutí zrušeno a věc by měla být žalovanému vrácena k dalšímu řízení.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, které je dle jeho názoru přezkoumatelné, věcně správné a zákonné. Žalovaný nicméně připustil, že se s žalobcem zmíněnými námitkami v odůvodnění svého rozhodnutí skutečně explicitně nevypořádal, neboť tyto byly obsaženy v podání žalobce ze dne 14. 9. 2021, které žalovaný „*nepovažoval za odvolání*“, resp. za jeho součást, nýbrž pouze za „*dodatečné vyjádření*“, a proto se k námitkám v něm obsaženým nevyjadřoval, a to i s ohledem na skutečnost, že toto podání bylo žalovanému doručeno až po uplynutí lhůty, která byla žalobci správním orgánem prvního stupně stanoven pro odstranění vad odvolání. Žalovaný se však domnívá, že námitky obsažené v podání žalobce ze dne 14. 9. 2021 byly vypořádány implicitně, popř. správním orgánem prvního stupně. Žaloba proto dle žalovaného důvodná není a měla by být zamítnuta.
4. Osoba zúčastněná na řízení žalobu při jednání dne 7. 9. 2022 označila za nedůvodnou. Dále uvedla, že předmětnou stavbu dosud nezačala realizovat, probíhají pouze přípravné práce (výběrové řízení apod.).
5. Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí, jejíž důvodnost by sama o sobě postačila k jeho zrušení (srov. – mutatis mutandis - rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2022, č. j. 4 Afs 237/2021 – 52, bod 29).
6. Rozsah přezkumu provedeného žalovaným při rozhodování o odvolání lze dovodit z § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podle něhož odvolací správní orgán

přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. Z odůvodnění rozhodnutí o odvolání tak musí být patrný především dosavadní průběh a výsledek správního řízení v míře potřebné pro zasazení rozhodnutí o věci do patřičného skutkového a právního kontextu. Dále musí být zřejmé, jak správní orgán naložil s námitkami účastníka řízení obsaženými v podaném odvolání, proč považuje argumentaci za lichou, mylnou nebo vyvrácenou, podle které právní normy rozhodl, případně zda shledal jiné vady řízení, k nimž byl povinen přihlídnout z úřední povinnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45). Nevypovídá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi uplatněnými námitkami, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v nedostatku jeho důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.; srov. shodně např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71, ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012 - 45, ze dne 28. 2. 2017, č. j. 8 As 170/2016 - 86, bod 40, či ze dne 22. 10. 2020, č. j. 7 Ads 115/2019 - 3, bod 18), pro kterou „je třeba jeho rozhodnutí bez dalšího zrušit“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2019, č. j. 7 As 7/2019 - 26, bod 14, a judikaturu tam citovanou). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nedostatek důvodů nelze zhojit ve vyjádření k žalobě (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71, a ze dne 28. 1. 2009, č. j. 1 As 110/2008 - 99).

7. Dále platí, že v odvolacím řízení je odvolatel zásadně „oprávněn své odvolání doplnit kdykoliv až do vydání rozhodnutí odvolacího orgánu“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2008, č. j. 5 As 15/2008 - 73). Pokud tedy účastník řízení sdělí odvolacímu orgánu ještě před jeho rozhodnutím, v čem spatřuje nezákonnost či nesprávnost napadeného rozhodnutí, je povinností správního orgánu tyto námitky vypořádat (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 2016, č. j. 7 As 157/2016 - 28, bod 27).
8. V nyní projednávané věci žalobce podal proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně blanketní odvolání (podání ze dne 2. 7. 2021), které následně na základě výzvy správního orgánu prvního stupně doplnil stručným (2 strany textu) podáním ze dne 1. 8. 2021, v němž pouze vyjádřil nesouhlas s názorem správního orgánu prvního stupně, dle kterého „ve věcech občanskoprávních námitek a sporů stavební úřad není kompetentní“, a citoval z několika rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Současně však „avizoval“, že „odůvodnění svého odvolání hodlá ještě v dalším podání doplňovat“. Poté byl spis předán žalovanému (6. 8. 2021) a dne 14. 9. 2021 žalobce prostřednictvím svého zástupce doručil žalovanému podání označené jako „odůvodnění odvolání proti rozhodnutí – stavebnímu povolení vydanému Městským úřadem v Holicích, odborem životního prostředí, stavebním úřadem, dne 15. 6. 2021, č. j. MUHO/07833/2021 – odvolací námitky“. Ve zmíněném podání zástupce žalobce uvedl, že tímto podáním žalobce „doplňuje“ své odvolání a „součástí odvolací argumentace činí...podání, které bylo sepsáno přímo účastníkem (žalobcem – pozn. soudu) a které se připojuje k tomuto podání“. K podání ze dne 14. 9. 2021 pak bylo připojeno další obsáhlé (10 stran textu) podání označené jako „odvolací námitky k rozhodnutí ze dne

15. 6. 2021 ve věci stavebního povolení za účelem odvolání ke Krajskému úřadu Pardubického kraje“. V tomto podání (sepsaném přímo žalobcem) žalobce popsal stavební vývoj průmyslového areálu, v němž má být realizována předmětná stavba, a dále popsal, jak je dlouhodobě obtěžován hlukem, prachem, vibracemi, aerosoly a úlety, přičemž v důsledku realizace předmětné stavby dojde k „intenzifikaci“ výrobního areálu, a tím i k nárůstu zmíněných imisí. V neposlední řadě pak žalobce ve zmíněném podání podrobil kritice tu část odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (žalobce konkrétně odkazoval na stranu 9 a násl. stavebního povolení), v níž se správní orgán prvního stupně vypořádal s jeho námitkami proti předmětnému stavebnímu záměru (správní orgán prvního stupně vypořádal námitky žalobce uplatněné před stavebním úřadem tak, že zcela převzal argumentaci obsaženou ve vyjádření osoby zúčastněné na řízení k těmto námitkám, resp. se s vyjádřením osoby zúčastněné na řízení „ztotožnil“), zejména zdůraznil, že dojde k intenzifikaci výroby, že nebylo vyřešeno bezpečné skladování palet, hluk z tlakových nádob (projekt manipulační plochy dle žalobce počítá s betonovým základem pro další tlakovou nádobu) atd.

9. Žalovaný sice podání žalobce (čítající 10 stran textu) zaregistroval, správně na straně 4 (a 6) žalobou napadeného rozhodnutí uvedl, že jde o „doplnění odůvodnění odvolání“, resp. že jde o další „odvolací námitky“, následně se však s těmito námitkami nijak nevypořádal (jak připustil i ve vyjádření k žalobě) s odůvodněním, že „námitky směřovaly zejména vůči současnému provozu již stávajícího uzavřeného výrobního areálu“. S tímto zjednodušeným hodnocením však soud nesouhlasí, neboť, jak již bylo uvedeno výše, žalobce ve svém podání ze dne 14. 9. 2021 podrobil též kritice tu část odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, v níž se správní orgán prvního stupně vypořádal s jeho námitkami proti předmětnému stavebnímu záměru, mimo jiné zopakoval i námitku, že stavební záměr odporuje územnímu plánu („nesoulad s územním plánem“), jelikož dojde k územním plánem města Holice zakázané „intenzifikaci“ areálu výroby. Žalovaný se přesto (nejen) těmito námitkami nezabýval, ačkoliv na rozdíl od podání ze dne 1. 8. 2021 podání ze dne 14. 9. 2021 obsahovalo alespoň nějaké konkrétnější námitky. Nelze přitom akceptovat tvrzení žalovaného, že se se všemi odvolacími námitkami žalobce vypořádal implicitně, jelikož na ně reagoval již správní orgán prvního stupně, jehož rozhodnutí žalovaný jako věcně správné a zákonné potvrdil. Správní orgán prvního stupně rozhodl dne 15. 6. 2021, přičemž žalobce sepsal podání, v němž vyjádřil nesouhlas s vyjádřením osoby zúčastněné na řízení (k jeho námitkám) ze dne 2. 3. 2021, které bez jakékoliv korekce do svého odůvodnění převzal i správní orgán prvního stupně, až 14. 9. 2021. Na výhrady žalobce obsažené v podání ze dne 14. 9. 2021 tedy správní orgán prvního stupně v odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 15. 6. 2021 reagovat nemohl.
10. Jelikož žalovaný k námitkám žalobce obsaženým v podání ze dne 14. 9. 2021 nepřihlédl, nepostupoval ani podle § 149 odst. 7 správního řádu, ačkoliv odvolání žalobce směřovalo obsahově („intenzifikace“ - „nesoulad s územním plánem“) i proti závaznému stanovisku Městského úřadu Holice ze dne 3. 10. 2018, č. j. MUHO/13969/2018/ŽPSÚ/Pol, které tak dosud nebylo zákonem předvídaným způsobem přezkoumáno správním orgánem nadřízeným správnímu orgánu, který závazné stanovisko vydal (žalovaný totiž v minulosti nesprávně interpretoval § 4 odst. 9 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění do 31. 12. 2020).

11. Na tomto místě soud nad rámec nutného odůvodnění připomíná, že dle § 149 odst. 1 správního řádu je závazné stanovisko úkonem učiněným dotčeným správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Je jedním z podkladů pro vydání rozhodnutí, u kterého neplatí zásada volného hodnocení důkazů podle § 50 odst. 4 správního řádu. Správní orgán, který vede řízení, je vydaným závazným stanoviskem dotčeného orgánu při vydání vlastního rozhodnutí vázán a nemůže se od něj odchýlit, neboť by tak překročil rozsah pravomocí, které mu zákon svěřuje. Činnost dotčeného správního orgánu nemůže správní orgán, který vede řízení, nahrazovat. Nemůže o otázkách, které spadají do působnosti dotčeného správního orgánu rozhodnout, aniž by si vyžádal závazné stanovisko, neboť k tomu nemá zákonem dané zmocnění ani odborné znalosti. Pokud by o otázkách svěřených do působnosti dotčeného správního orgánu rozhodl správní orgán, který vede řízení, jednalo by se o nezákonné jednání ultra vires, neboť závazné stanovisko může podávat s ohledem na zásadu legality pouze dotčený správní orgán (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2010, č. j. 5 As 56/2009 – 63).
12. V případě odvolání proti správnímu rozhodnutí, které je podmíněno závazným stanoviskem dotčeného orgánu, je postup přezkoumání závazného stanoviska upraven v § 149 odst. 7 správního řádu. Podle tohoto ustanovení, jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Účelem je zajistit, aby odvolací námitky, které směřují proti závaznému stanovisku dotčeného orgánu, podléhaly odbornému posouzení ze strany orgánu nadřízeného dotčenému orgánu, který na rozdíl od odvolacího orgánu disponuje odpovídajícími znalostmi. V těchto případech dochází k prolnutí dvou principů, které nalezly své uplatnění ve správním řádu, a to 1) devolutivního účinku odvolání a 2) vázanosti správního orgánu závazným stanoviskem dotčeného orgánu. Obdobně jako správní orgán prvního stupně je vázán závazným stanoviskem dotčeného orgánu, je i odvolací orgán vázán stanoviskem orgánu nadřízeného dotčenému orgánu a nemůže se od něj odchýlit. To samozřejmě nemění nic na skutečnosti, že konečné rozhodnutí o odvolání náleží odvolacímu orgánu a přezkumné stanovisko orgánu nadřízeného dotčenému orgánu je pouze podkladem pro vydání rozhodnutí o odvolání.
13. Odvolací správní orgán je tedy povinen si obstarat k posouzení odvolacích námitek, které směřují proti závaznému stanovisku, podklady, které jsou dostatečným základem pro rozhodnutí (§ 3 správního řádu). V případě odvolání směřujícího proti závaznému stanovisku, o něž opřel své rozhodnutí správní orgán prvního stupně, stanoví § 149 odst. 7 povinnost vyžádat si od orgánu nadřízeného dotčenému orgánu potvrzení nebo změnu závazného stanoviska. Takovému postupu v minulosti nebránil ani § 4 odst. 9 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění do 31. 12. 2020, neboť toto ustanovení nijak nedopadalo na přezkoumání závazného stanoviska dotčeného správního orgánu při odvolání proti rozhodnutí podle stavebního zákona, jestliže proti závaznému stanovisku směřuje odvolací námitka (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 10. 12. 2020, č. j. 55 A 34/2019-91, publ. pod č. 4142/2021 Sb. NSS).
14. Pokud odvolací správní orgán rozhodne o odvolání, které směřuje proti obsahu závazného stanoviska dotčeného správního orgánu, aniž by v souladu s § 149 odst. 5 správního řádu

(resp. § 149 odst. 7 správního řádu ve znění účinném od 1. 1. 2021) bylo napadené závazné stanovisko přezkoumáno a následně potvrzeno či změněno od správního orgánu nadřízeného dotčenému správnímu orgánu, dopustí se podstatného porušení ustanovení o řízení, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2010, č. j. 5 As 56/2009 – 63). I Nejvyšší správní soud v odůvodnění rozsudku ze dne 30. 10. 2013, č. j. 4 As 20/2013 – 72, uvedl: *„Konečně je třeba zdůraznit, že správní orgány mají postupovat ve správním řízení v souladu se zásadou legality, která je vyjádřena v ust. § 2 odst. 1 správního řádu a také v čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Ust. § 149 odst. 4 správního řádu nedává odvolacímu správnímu orgánu možnost nahradit v odvolacím řízení postup podle citovaného ustanovení (tedy vyžádání potvrzení nebo změny závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska) použitím sdělení správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu, který závazné stanovisko vydal, o neshledání důvodů k zahájení přezkumného řízení závazného stanoviska. Je tedy nesporné, že postup žalovaného v projednávané věci je v rozporu s uvedenou zásadou a představuje, z důvodů osvětlených výše, podstatné porušení ustanovení o řízení, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, jak správně dovodil městský soud.“*

15. Lze tedy shrnout, že se žalovaný nevypořádal s celou řadou odvolacích námitek obsažených v desetistránkovém doplnění odvolání žalobce, tedy s většinou odvolacích námitek (pouze správně korigoval nesprávný názor správního orgánu prvního stupně vztahující se k občanskoprávním námitkám), v důsledku čehož je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (k nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí je soud povinen přihlédnout i bez námítky účastníka řízení – srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006 – 73, publ. pod č. 1546/2008 Sb. NSS) a soud jej musel zrušit [výrok I; § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.; srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 – 71, ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012 – 45, ze dne 28. 2. 2017, č. j. 8 As 170/2016 – 86, bod 40, či ze dne 22. 10. 2020, č. j. 7 Ads 115/2019 – 3, bod 18)]. Jelikož v podání, k němuž žalovaný nepřihlížel (jak připustil i ve vyjádření k žalobě), žalobce uplatnil obdobné námítky, jaké následně uplatnil v žalobě [nevypořádané námítky týkající se předpokládaného nárůstu stávajících imisí (hluk, prach, vibrace apod.) v důsledku nepřipustné intenzifikace výroby (spojené s narušováním pohody bydlení) tvoří gros žalobní argumentace], nemohl se k nim soud nyní vyjádřit, neboť to musí nejprve učinit žalovaný, jelikož úkolem správního soudu není nahrazovat činnost žalovaného a vypořádávat námítky, s nimiž se žalovaný nevypořádal, ač tak učinit měl. Nadto jakýkoliv přezkum by byl v situaci, kdy dosud nebyla řádně vypořádána ani základní námitka žalobce týkající (ne)souladu stavebního záměru s územně plánovací dokumentací, předčasný.
16. V dalším řízení tedy žalovaný zejména shrne všechny odvolací námítky žalobcem uplatněné a následně je explicitně vypořádá (včetně námitek zpochybňujících úplnost hlukové studie, neboť i ty byly obsaženy v podání ze dne 14. 9. 2021 – dle žalobce projekt předpokládá betonový základ pro další tlakovou nádobu, která je významným zdrojem hluku), aby z odůvodnění jeho rozhodnutí bylo znatelné, proč považuje odvolací námítky žalobce za liché či nepřipustné (pokud bude žalovaný vycházet ze závazných stanovisek dotčených orgánů, ověří, zda tato stanoviska dostatečně konkrétně reagují na

námítky žalobce), které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předešlé žalobcem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Bude-li některá z odvolacích námitek směřovat proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá si odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska (§ 149 odst. 7 správního řádu). Žalovaný bude mít též na paměti, že správní orgány zásadně rozhodují podle skutkového a právního stavu ke dni vydání rozhodnutí, resp. rozhodující je stav, který tu je v době vydání rozhodnutí, nikoliv ten, který tu byl v době podání žádosti (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2020, č. j. 2 As 138/2019 – 43, bod 28, či rozsudky ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 68/2008 – 126, a ze dne 7. 4. 2011, č. j. 1 As 24/2011 –79). Případné proměny právního stavu v průběhu správního řízení je třeba řešit na základě intertemporálních norem nových právních předpisů, není-li jich, pak dle obvyklých intertemporálních pravidel (pravidel o střetu nové a staré právní úpravy). Zásadou je okamžitý účinek nových procesních norem na běžící řízení (nepravá retroaktivita), přičemž od tohoto pravidla se zákon může odchýlit ve prospěch „dvojkolejné“ právní úpravy, tzv. proaktivity nebo ultraaktivity (tedy trvající plné aplikovatelnosti dosavadní úpravy na v minulosti započatá řízení, např. ve stylu, že již započatá řízení se dokončí podle dosavadních právních předpisů). V hmotněprávních otázkách pak jako zásada platí nepravá retroaktivita (viz Komentář k § 75 odst. 1. s. ř. s. In: Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2019, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 5. 2016, č. j. 10 As 250/2015-92). Ve vztahu k závazným stanoviskům vydaným v průběhu řízení, z něhož žalobou napadené rozhodnutí vzešlo, proto platí, že dojde-li k relevantní (tj. k takové, jež by zjevně mohla mít vliv na obsah závazného stanoviska) změně právní úpravy, na základě které bylo závazné stanovisko vydáno, je to zásadně důvod pro vyžádání nového závazného stanoviska (které se nevydává ve správním řízení), resp. pro jeho doplnění, ledaže zákon stanoví jinak.

17. Žalovaný též neopomene vypořádat všechny důkazní návrhy žalobce [což dosud neučinil - jde např. o důkazní návrhy přiložené k podání ze dne 24. 2. 2020]. Na tomto místě soud připomíná, že není na libovůli správního orgánu, jakým způsobem s návrhy účastníků na provedení důkazů naloží, neboť správní orgán sice není ve smyslu § 52 správního řádu povinen všechny důkazy navržené účastníky provést, pokud však některé z nich neprovede, musí v odůvodnění rozhodnutí uvést, proč se tak stalo. Správní orgán je oprávněn, ale i povinen odpovědně vážit, které důkazy je třeba provést, zda je potřebné stav dokazování doplnit, a posuzovat důvodnost návrhů účastníka na doplnění dokazování. Zásada volného hodnocení důkazů neznamená, že by bylo rozhodujícím orgánu dáno na výběr, které z provedených důkazů vyhodnotí a které nikoli, a o které opře skutkové závěry a které opomene (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2009, č. j. 5 As 29/2009 - 48). Následné závěry správního orgánu musí vyplynout z racionálního myšlenkového procesu odpovídajícího požadavkům formální logiky, v jehož rámci bude důkladně posouzen každý z provedených důkazů jednotlivě a zároveň budou veškeré tyto důkazy posouzeny v jejich vzájemné souvislosti. Tato úvaha musí být v konečném rozhodnutí správního orgánu přezkoumatelným způsobem vyjádřena a musí být plně

přezkoumatelná ze strany správních soudů (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2008, č. j. 5 Afs 5/2008 - 75, č. 1702/2008 Sb. NSS).

19. O náhradě nákladů řízení rozhodl (výrok II) soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. a procesně neúspěšnému žalovanému uložil povinnost nahradit procesně úspěšnému žalobci náklady řízení tvořené

- a) odměnou advokáta za 3 úkony právní služby [převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, účast na jednání před soudem] dle § 7 bodu 5. ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 9.300 Kč,
- b) paušální náhradou hotových výdajů advokáta (dle § 13 odst. 3 vyl. č. 177/1996 Sb.) spojených se třemi úkony právní služby (3 x 300 Kč),
- c) náhradou cestovních výdajů advokáta (§ 13 odst. 1, 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) za cestu z Hradce Králové do Pardubic a zpět (50 km) osobním automobilem s průměrnou spotřebou pohonných hmot 6,3 l BA na 100 km při ceně pohonné hmoty (dle vyhl. č. 511/2021 Sb.) 44,50 Kč/l a sazbě základní náhrady za používání silničních motorových vozidel 4,70 Kč/km, náhradou za promeškaný čas [cesta z Hradce Králové do Pardubic a zpět] za 2 půlhodiny po 100 Kč (§ 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.); celkem činí cestovní náhrady a náhrada za promeškaný čas 575,18 Kč,
- d) daní z přidané hodnoty (21 %) ve výši 2.263 Kč, neboť advokát žalobce je plátcem této daně (§ 57 odst. 2 s. ř. s.),
- e) zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 3.000 Kč.

Celkem 16.038 Kč.

20. Platební místo („k rukám zástupce žalobce“) bylo určeno v souladu s § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s., přiměřená lhůta k splnění povinnosti uložené výrokem II pak v souladu s § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.

21. O náhradě nákladů osoby zúčastněné na řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 5 větou první s. ř. s., podle níž osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; vzhledem k tomu, že soud v dané věci osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil, rozhodl tak, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III).

22. Právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení žalovaný vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 7. září 2022

Jan Dvořák v. r.
předseda senátu